

HÍREINK

Június 6-án, **pünkösdhétfőn** volt kilenc fiatalunk – Gégényi Zsófia, István Zoé, Juhász Kolos, Kosztyu Adrienn, Megyesi Patrik, Soós Réka, Szabó Zsombor, Urbán Marcell és Veres Norbert – **elsőáldozása**. Bízunk benne, hogy az eucharisztikus közösségünk tagjaivá váló gyermekek ráéreznek: az elsőáldozás nem csupán a készület lezárása, sokkal inkább a szentségi élet, a Krisztus testével és vérével táplálkozó lelki élet kezdete. Így hívjuk, várjuk őket, találkozzunk a vasárnapi liturgiákon továbbra is. Köszöntésként *Legyezők* júniusi kiadása az elsőáldozóink tiszteletére készült különszám volt.

A felső tagozatosok részére szervezett metropoliai **Görögtűz Táborban** egyházközségünk gyermekei közül Fedor Johanna és Gégényi Gábor vett részt, a szervezők között pedig katekétánk, Markos Kitti. Jó szívvel biztatom fiataljainkat is a 22+-os és a 16+-os **Ifjúsági Zarándoklaton** való részvételre.

Keresztes Szilárd kiérdemesült püspökünk, egyházközségünk alapító főpásztora július 19-én ünnepli 90. születésnapját. Templomunkban legutóbb közösségünk „felnőtté válásakor”, egyházközségünk 18. születésnapján imádkozhattunk együtt vele. Hálás szívvel imádkozunk érte.

Július 20-án, **Illés próféta ünnepén** teljes liturgikus rendet tartunk templomunkban. Július 24-én a **nagyszülőkért** kiemelten imádkozunk.

Filagóriát, illetve több célra alkalmas fedett beállót készítettünk a templom/parókia kertjébe. A munkák augusztusban folynak majd.

Augusztus 2-9. közötti **szabadságom** idején helyettesem Dr. Soltész János atya lesz, aki augusztus 6-án, Úrszínváltás napján este fél hatkor végzi az ünnepi liturgiát. (Ezen a napon tehát délelőtti szertartás nem lesz.) Augusztus 7-én, vasárnap délelőtt a szokott időben, fél 10-kor kezdődik a Szent Liturgia. Közösségünk betegeit – távollétem miatt – elsöpéntek helyett augusztus 1-jén, hétfőn keresem fel. Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén, illetve augusztus 20-án, Szent István király ünnepén, valamint augusztus 29-én, Keresztelő János fejevételének napján teljes szertartási rendet tartunk templomunkban.

Egyházközségünk szeptemberben fennállásának **ezüstjubiléumát** üli: huszonöt évesek leszünk. Továbbra is nagy szeretettel kérem és várom azokat a visszaemlékezéseket, amelyek a mögöttünk lévő egy, két, öt, huszonöt esztendő „lelki és közösségi történései” voltak az életünkben. Fényképeket is örömmel fogadok. Köszönet mindazoknak, akik írásukkal vagy egyéb segítségükkel hozzájárulnak jubileumi kiadványunkhoz.

* * *

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, 4400 Nyíregyháza, Legyező u. 3.

Tel.30/415-50-92; E-mail: hitoktatasi.iroda@gmail.com

Felelős kiadó: Dr. Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2022 JÚLIUS

LAPSZÉLI JEGYZETEK UNOKÁIMNAK

A Ter 48 aktualizált továbbgondolása a nagyszülők világnapján

(A Teremtés könyve 48. fejezetében Jákob megáldja unokáit. – A nagyszülők világnapját minden évben július negyedik vasárnapján /idén július 24-én/ tartja a Katolikus Egyház.)

Drága Unokáim!

Félek, se vége, se hossza nem lenne, ha elkezdeném mesélni nektek hosszú és kalandos életem történetét. Erőm se igen lenne hozzá, meg tudom, a ti időtök és türelmetek is véges, az meg nem igazán nyerő, ha az órátokat nézitek, miközben nagyapa regél. Ezért inkább – naplóm széljegyzeteként – papírra vettem a mondandómat; azokhoz az élményeimhez írtam néhány lapszéli sort, amelyeket mindenképp szeretnék még halálom előtt megosztani veletek. Megtiszteltek, ha elolvassátok; még inkább, ha a szívetekbe is rejtetek valamit belőle.

* * *

Az álom, amelyben a létra az égig ért és angyalok jártak föl s alá rajta, egész életemet végigkísérte. Ennek boldogító tudatához kötődik az első üzenetem: érjen össze ég és föld a ti életekben is. Azaz: álljatok mindig két lábbal a földön, a realitás talaján, hiszen józanság, valóság-érzék kell a hétköznapiakhoz; de újra meg újra tudatosítsátok, hogy boldog életet csak a menny ígézetében élhettek. Aki a „földre néző szem, égre néző lélek” szemléletével él, annak életében valósul az álom, s szinte torlódnak az angyalok a létrán. Kívánom, hogy merjétek a földre látni az eget; munkában, szerelemben, házasságban, családban, nemzetben egyaránt álommal kezdődik a jövő.

*

Amikor megigézett nagymamátok, Ráchel szépsége, s beleszerelme-
sedtem, hét évig szolgáltam érte, de ez a hosszú idő olyannak tűnt a
szememben, mint egy nap, annyira szerettem őt. Fiú Unokáim! Kívá-
nok nektek vitéz lelket, férfias bátorságot, várni és vágyini képes erőt,
odaadást és szolgálatkészséget szerelmetekben, házasságotokban.
Lány Unokáim! A valódi szépség nem külső megítélés, nem kor és
nem smink függvénye; az belülről sugárzik, és Isten szépségének har-
móniáját tükrözi. Egy nő arcának, testének, mosolyának, mozdulatai-
nak bája, nőiességének vonzása, asszonyságának, anyaságának vi-
rágzása akkor szép, ha érzékelhető benne ennek a harmóniának az
erővonalai. Ráchel szépsége engem mindig lenyűgözött; azért pedig
nem győzök hálát adni, hogy szerelmünket mindig Isten ölen éltük, s
hitvesi szeretetünk az év(tized)ek múlásával egyre érleltebb aján-
dékká vált számunkra. Kívánok hasonló jókat, Unokáim!

*

A Jabbok folyó gázlójánál egyszer egy egész éjen át birkóztam az Úr
követével; nem engedtem el, amíg meg nem áldott. Azóta tudom, nem
vagyok istenbirtokló; a hitemért meg kell harcolnom, mind intellektuális
síkon, mind a napi kísértések vonalán. Imádságom olykor Tábor-hegyi
élmény, de gyakorta inkább jabboki mottóval vívott veritékes küzde-
lem. Üzenetem számotokra biztatás az imádságra, az Isten-szomj fo-
lyamatos esdésére, az utána való vágyakozás őrzésére. Szeretném,
ha tudnátok: a megvívott jabboki éjszaka magában hordozza az üd-
vösség reményét, s ezáltal az értelmes és értékes élet garanciáját is.

*

Súlyos bűnök is terhelik a lelkemet. Becsaptam apámat, vizályban
éltem a testvéremmel. Furfangommal megrövidítettem az apósomat,
trükköztem, ügyeskedtem. Mindezt nem tehetem meg nem törtéنتté,
de szégyenkezve vallom be, annak reményében, hogy az irgalom, kö-
nyörület és emberszeretet Istene – mert ilyenek ismerem Őt – meg-
bocsátja bűneimet. Szemlélődő öregségben töltött éveim őszinte bűn-
bánatot érleltek a szívemben, így mára fájdalmas, de örömteli tapaszt-
latom, hogy Ő maga az Irgalom. Kétségbe soha ne essetek, Uno-
káim: bűneink száma bármily sok, az mindig véges, Isten irgalma vi-
szont végtelen.

*

Kereszt alakban teszem a kezemet fölétek, amikor megáldalak Ben-
neteket. A kereszt hozzátartozik az életünkhöz; a ti életetekből sem
fog hiányozni. Akinek a megváltó keresztjét a mozdulatommal előjel-
zem, az ad majd erőt a mindennapi kereszthordozáshoz. Benne Isten
nem megmagyarázta, hanem magára vette az emberi szenvedést. Hi-
szem: aki az ő keresztjének szilánkjaként éli meg testi-lelki szenvedé-
seit, az meg fogja tapasztalni annak megváltó erejét is.

*

Most – kényszerből – Egyiptom földjén élünk, de nem ez a mi hazánk.
Ne itt temesetek el; az Ígéret Földjén akarok nyugodni. Nektek is tud-
notok kell: bármily nagy kísértés az egyiptomi húsfazekak csábí-
tása, túl kell látnunk rajta s az értéktelen üveggyöngyök minden kira-
kat-csillogásán. A vándorútnak kikerülhetetlen (kivédhetetlen?) terepei
az egyiptomok, de soha ne feledjétek: az emberi szív az Ígéret Föld-
jének vonzására van kalibrálva. Oda tartson az életetek.

* * *

Drága Unokáim!

Köszönöm, ha megtiszteltetek a figyelmetekkel. A leglényegesebbet a
végére hagytam. Annál többet, annál fontosabbat, annál vigasztalób-
bat nem tudok mondani

nektek, mint amit az oly kifejező Anapeszón ikonja közvetít. Fára
festett szavaim ótesta-
mentumi háttéréből ki-
bontakozik Júda orosz-
lánja – Krisztus – végső
győzelme: az ábrázolás
a megtestesülés misz-
tériumán keresztül
alapvetően a húsvét bi-
zonyosságáról beszél.
Ebben az ikonban ösz-
szesűrűsödik több ezer év hittapasztalata, és benne foglaltatik az én
személyes tanúságtételem is.

Ez az ikon legyen nagyapaként végső, életre szóló üzenetem. Higy-
gyétek, valljátok, éljétek, hirdessétek nemzedékről nemzedékre.

